

Publicerad 2011-12-11 02:39 av Itsari

*Till **, vars blod aldrig ska spillas igen.*

Sju Års Olycka

Du hörde av dig idag för första gången på månader.

Du tjtade om att jag skulle komma och hälsa på, för att du hade så mycket att berätta och för att du saknade mig. Du hade hört att jag var ledsen och du ville hjälpa mig att komma tillbaka igen.

Jag drog en halvdan ursäkt och vände mig för att gå.

Dina rop brände i mina öron. Avsaknaden brände i mitt bröst.

Med saltvatten i mina ögon och nävarna hårt knutna gick jag fram till dig.

Vi hade exakt likadana kläder. Vi rörde oss exakt likadant. Hade alltid ögonen öppna exakt samtidigt. Exakta kopior.

Men du log.

Det gjorde inte jag.

Ärren från mina knogar och uppför hela armen har ännu ej försvunnit.

Men det har du.

- Itsari

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Itsari med Poeter.se id #40071 innehar upphovsrätten